

Indføres der ikke en sådan særregel, vil det efter Konkursrådets opfattelse indebære, at den procent, hvortil fordringerne i gældssaneringsagen skal nedskrives, i et øget antal sager om gældssanering må fastsættes til 0, eftersom udgifterne til f.eks. medicin i praksis kan udgøre en meget væsentlig omkostning på skyldnerens budget. Udgift til medicin mv., der ikke følger af en kronisk lidelse eller af et handicap, må afholdes af rådighedsbeløbet.

Transportudgifter skal som udgangspunkt dækkes af rådighedsbeløbet, inden for hvilket der er afsat et beløb svarende til et normalt månedskort til den offentlige transport. Yderligere *udgifter til transport* bør dog kunne medtages som en særskilt post i budgettet, hvis skyldneren kan dokumentere et konkret og særligt behov for at benytte motorkøretøj til erhvervelse af sin indkomst. Det er herved forudsat, at transporten ikke (uden meget væsentlig ulempe) kan foretages i offentlige transportmidler, hvilket er i overensstemmelse med gældende praksis. Det samme må gælde, hvis skyldnerens udgifter til offentlig transport i forbindelse med erhvervelse af indkomst overstiger prisen på et månedskort til den regionale offentlige transport.

Konkursrådet finder, at opregningen af udgiftsposter på budgettet bør være udtømmende, således at øvrige udgiftsposter må afholdes af skyldnerens rådighedsbeløb. Konkursrådet foreslår dog, at der helt undtagelsesvist på budgettet kan medtages andre faste udgifter, som er påkrævet for at *dække skyldnerens og dennes husstands helt særlige behov*. Som eksempel nævnes, at udgifter forbundet med, at skyldneren har valgt at lade sine børn gå i privatskole eller tage ophold på en efterskole, som udgangspunkt vil skulle dækkes af rådighedsbeløbet. Er der helt særlige hensyn at tage til skyldnerens barn, herunder f.eks. sygdom eller lignende, finder Konkursrådet dog, at der undtagelsesvist bør være mulighed for at medtage udgiften særskilt i budgettet.

Ydelser på *gæld, som ægtefællen eller samleveren hæfter for*, skal som efter gældende ret fortsat kunne medtages på budgettet. Dette bør dog alene gælde i de tilfælde, hvor skyldnerens ægtefælle eller samlever fortsat har frie midler af sin nettoindkomst efter betaling af halvdelen af husstandens udgifter, dvs. at afdragene på gælden ikke må overstige ægtefælless eller samleverens nettoindkomst med fradrag af halvdelen af husstandens udgifter. Gælden må endvidere ikke vedrøre husstandens bolig eller transportmiddel, da disse poster allerede er medtaget på budgettet.

4.3.2.4. *Vedrørende rådighedsbeløbet* anfører Konkursrådet, at forslaget om at fastsætte nærmere regler for udformningen af skyldneres budget alene sigter mod at skabe en mere ensartet praksis for skifteretternes behandling af sager om gældssanering. Det er derimod ikke hensigten, at præciseringen af reglerne skal medføre en ændring af den levestandard, som en husstand på landsplan gennemsnitligt må antages at have i afdragsperioden, og dermed af det beløb, som skyldneren skal betale sine kreditorer i afdragsperioden.

Indskrænkningen i antallet af poster, der særskilt kan medtages på budgettet, indebærer, at rådighedsbeløbet må øges for at sikre, at skyldnerens forhold ikke forringes i forhold til den nuværende retspraksis. Det er imidlertid vigtigt ved fastsættelsen af størrelsen på det nye rådighedsbeløb at påse, at stigningen i rådighedsbeløbet alene udgør et beløb, der svarer til nedgangen i størrelsen af de poster, der kan medtages på budgettet.

Konkursrådet har overvejet muligheden for at fastsætte størrelsen af rådighedsbeløbet med udgangspunkt i satserne for dagpenge, kontanthjælp eller folkepensionens grundbeløb, men har fundet det mere hensigtsmæssigt, at det nærmere søges belyst, hvilket beløb der faktisk er nødvendigt for at opretholde en beskedent levestandard. Den endelige størrelse af rådighedsbeløbet bør således efter Konkursrådets opfattelse fastsættes på grundlag af en beregning af størrelsen af de faktiske udgifter til de enkelte poster, som skal dækkes af rådighedsbeløbet. Rådighedsbeløbet skal således dække de poster i et almindeligt husholdningsbudget, der ikke kan medtages som en særskilt udgiftspost i budgettet.

Konkursrådet har taget udgangspunkt i det husholdningsbudget, som Forbrugerinformationens har udarbejdet, og som angiver at være udtryk for, hvad der er et »rimeligt forbrug«. Udgifterne er beregnet som varens pris divideret med levetid, og budgettet rummer ikke udgifter til reparationer eller til den opsparring, der er nødvendig for at kunne udskifte en vare, når det bliver nødvendigt. Det er samtidig forudsat, at husstanden er etableret, dvs. at der både er møbler, køleskab, køkkenudstyr og sengelinned. Forbrugerinformationens husholdningsbudget indeholder ikke udgifter, som Konkursrådet finder bør medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet.

De følgende budgeteksempler stammer fra Forbrugerinformationens budget fra 2002, jf. betænkningen side 167 ff.